

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_039](#) | [Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\)](#).[Item](#)[Claude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Cote**b039_f0509**

Source**Boite_039** | [Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\)](#).

Langue**Français**

Type**FicheLecture**

Références bibliographiques[Lacroix, Theologia moralis](#)

Référentiel BNF<https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>

Relation**Numérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730**

Références éditoriales

Éditeur**équipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).**

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

TITRE Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P. Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

cum de transfusione bonorum indebitorum, ergo peccatum Adami non merebatur impressionem talis qualitat. 3. Si per originale contraheretur talis qualitas ergo pueri decedentes in solo originali haberent eam; & per eam postea actus inordinatos in resumpto corpore, uti alii homines, consequens est contra S. Th. q. 5. de malo a. 3. in corp. ubi docet eos non esse habituros actum inordinatum, & in 2. dist. 33. q. 2. in corp. & ad 5. dicit eos non fore separatos à Deo, quantum ad separationem naturalium bonorum, sed de Deo gavissimos naturali cognitione ac dilectione. 4. Talis superaddita qualitas est frustranea, quia sine ea haberetur concupiscentia, uti jam dicitur.

71. §. 5. Concupiscentia, physice loquendo, est entitas appetitus sensitivi, cum negatione perfectæ subordinationis ad rectam rationem. Hæc videtur esse mens S. Th. q. 4. de malo a. 2. ad 4. Concupiscentia est ipsa prout vel habitus ad concupiscendum, quæ est ex hoc, quod vis concupiscibilis non perficit subiectum rationi, sublato freno originalis iustitiæ: Et probatur, nam includit entitatem appetitus sensitivi, qui sufficienter est radix inclinationis ad bonum delectabile, exclusâ qualitate superadditâ; non est tamen sola entitas appetitus, cum hæc sine concupiscentia fuerit in Christo & in Adamo pro statu innocentie, ac etiam futura sit in cælo, ergo præter illam debet aliquid includere, habitus autem simul negatione perfectæ subordinationis ad rectam rationem, quam subordinationem in statu innocentie dabant gratia & specialia Dei dona, jam habetur radicalis inclinatio ad bonum delectabile contra rationem, secundum dicta n. 68. & 69.; ergo in his duobus physice consistit concupiscentia.

Obij. 1. SS. PP. dicunt Angelos non esse vulneratos in naturalibus sed solos homines. Similiter Trid. supra dicit hominem in deterius esse commutatum, ergo cum homini nulla potentia naturalis sit sublata, debet aliquid defectuosum esse impressum. Conf. nam S. Aug. & S. Th. apud Maurum n. 31, clarè admittunt talem morbidam qualitatem naturæ superinductam. R. Tantum volunt perditæ esse dona gratuita, per quæ pars inferior non poterat relucere superiori, uti rectè Suar. prolog. 4. de gr. c. 8., quod vulnus non est in Angelis, in quibus defectu appetitus non poterat esse rebellio partis inferioris contra superiorem. Ad Conf. vocari à S. Aug. morbidam qualitatem vel affectum, reipsa autem esse ipsam naturalem inclinationem sensualitatis vitiatam, non per positivam tabem, sed ex carentia iustitiæ originalis: & eodem modo S. Th. 1. 2. q. 82. a. 1. vocat peccatum originale habitum corruptum, in quo sit aliquid positivum, ipse videlicet potentie animæ non bene dispositæ, & aliquid privativum, nimirum deordinatio ex carentia iustitiæ Originalis.

Obij. 2. Est nunc poena peccati habere talem concupiscentiam, ergo debet esse aliquid plus quam appetitus & negatio donorum gratuitorum, R. Est poena ratione sui, n. ratione denudationis à donis gratuitis, c. ant. & n. constq. Quod ratione sui non sit poena, patet, nam fuisset in statu puræ naturæ, uti n. 68. dictum est, nec tamen in illo fuisset poena peccati, quod tum potuisset abesse, & ideo S. Aug. 1. 3. de lib. arbit. c. 20. ait hæc spoliationem doni gratuiti esse poenam, non quia homo factus est malus, sed quia in poenam peccati desit esse melior: unde rectè infert Suar. de pecc. d. 9. c. 5. n. 7. hominem in puris naturalibus, & hominem nunc, quoad hoc punctum non aliter differre, quam sicuti homo nudus differt à denudato: quod autem consequentia non teneat, patet in simili, nam mors est

nunc poena peccati, & tamen eadem naturaliter obvenisset in statu puræ naturæ, nec fuisset poena peccati.

72. §. 6. Certum est concupiscentiam esse causam peccati, nam Jacobi 1. v. 14, dicitur, unusquisque pervertatur à concupiscentia sua abstractus & illectus; & probat experientia, quia ex concupiscentiæ motibus sæpe fiunt peccata, quæ non fierent, si illi abessent: quamvis enim concupiscentia directè non agat in voluntatem, tamen variè eam ad peccatum trahit, imprimis obnubilando intellectum, qui dum sentitur vehemens delectatio, rapitur ad considerationem illius boni sensibilis, & impeditur à consideratione honestatis oppositæ: Deinde dissipando vires animæ, quæ vehementiore motu sensibilibus distracta, infirmior est ad formandum vel audiendum rectæ rationis iudicium: Denique propter sympathicam quandam inclinationem partis superioris ad inferiorem, cum enim intellectus omnia cognoscat dependentè ab imaginatione, sicuti quod præit imaginatio, naturaliter sequitur intellectus, ita quod præit appetitio, naturaliter amat sequi voluntas.

73. §. 7. Concupiscentia non est formaliter peccatum. Patet, quia concupiscentia remanet post Baptismum, qui tamen tollit omne hoc, quod est peccatum, uti definit Trid. supra his verbis: Manere autem in baptizatis concupiscentiam vel fomitem, hæc S. Synodus facit & sentit, quæ cum ad agonem relicta sit, nocere non consentientibus sed viriliter per Christum Jesu gratiam repugnantibus non valet: hanc concupiscentiam, quam aliquando Apostolus peccatum appellat, S. Synodus declarat Ecclesiam Catholicam nunquam preterisse peccatum appellari, quod verè & propriè in renatis peccatum sit, sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinatur: Si quis autem contrarium senserit, anathema sit. Idem constat ex damnatione propositionis 24. Bajanzæ, Concupiscentia carnis in renatis relapsis in peccatum mortale, in quibus jam dominatur, peccatum est. Idem tenet expressè S. Aug. L. de Nupt. & concupil. c. 13. Concupiscentia vocatur peccatum, quia peccato facta est, sicuti vocatur lingua, locutio, quam facit lingua. Idem habet pluribus locis apud Bonaventuræ de pecc. d. 10. d. 2. Eandem veritatem probat Bellarm. supra c. 7. & seqq. Ratio autem jam est insinuata, quia concupiscentia non est de se mala, imò posset esse à Deo, qui secundum dicta n. 68. potuisset creare hominem in pura natura, qui à Deo habuisset concupiscentiam.

Respondet Noris, apud Reques. n. 221. Deum potuisse creare hominem cum concupiscentia, sed non cum prædominio contra rationem. nec cum inclinatione appetitus ad inhonestam, præponderante contra inclinationem voluntatis ad honestam, uti nunc fit. Contra est, quod malè supponatur concupiscentiam ratione Originalis præcisè ita vehementer inclinare, ut in quibusdam hominibus fortius inclinet, præsertim ad peccata carnis, est, vel ratione peccatorum personalium, quæ commiserunt, vel ratione malorum habituum, quandoque etiam sine formali peccato acquisitorum, sic enim innocentes pueri, perpetuo amantes, invincibiliter ignorantes malitiam, induci per alios, aut qui aliter assuescerunt naturam ad talia, vehementer inclinantur ad ista peccata: Est quoque non raro major in uno quam in alio inclinatio ad quædam vitia, ob diversitatem organorum vel temperamentum: De cætero concupiscentia, quantum est ratione Originalis, licet naturaliter plus inclinet ad objectum delectabile, quod est affinis inhonesto quam honesto, tamen manet sub potestate rationis, ut coercatur, & sæpe sine magna difficultate, uti patet in plurimis hominibus, qui innocentè educati, etiam postea, quando natura

